

РЕШЕНИЕ

№ 7915

гр. София, 14.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова

Миглена Недева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **1984** по описа за **2013** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 14.01.2013г. по НАХД № 4150/ 2012 г. на Софийски районен съд (СРС), НК, 109 състав е потвърдено наказателно постановление (НП) № 1273/19.01.2012г. на Началника на АНД отдел „Пътна полиция“ СДВР. С НП на В. Г. М. са наложени административни наказания, както следва: глоба в размер на 100 (сто) лева и лишаване от право на управление на моторно превозно средство за срок от един месец на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 Закона за движението по пътищата (ЗДВП) и глоба в размер на 20, 00 (двадесет) лева на осн. чл. 183, ал. 2, т. 11 от ЗДВП.

Ответникът по касационната жалба не изразява становище относно нейната допустимост и основателност.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира, че жалбата е неоснователна.

Административен съд София град, V касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и събраните по делото доказателства, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и

тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, тя е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, V касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Мотивиран така, настоящият състав намира атакуваното в настоящото производство решение на СРС за законосъобразно, в това число правилно и обосновано. Районният съд подробно е обсъдил в мотивите си събраните доказателства и е обосновал преценката си за тях, както и е изложил обстойни мотиви по всички релевантни факти.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени в тяхната съвкупност, районният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 09.12.2011г. около 20,30 часа в [населено място], В. Г. М. управлявала лек автомобил марка „Мерцедес“ рег. [рег.номер на МПС] по [улица]и срещу бл. 356 при неправилно движение назад реализирала пътно транспортно произшествие с лек автомобил рег. [рег.номер на МПС] , след което напуснала мястото на пътно транспортното произшествие без да изпълни задълженията си. При пътно-транспортното произшествие са настъпили повреди по лек автомобил рег. [рег.номер на МПС] .

Това фактическо установяване съдът е основал на административно-наказателната преписка, акта за установяване на административно нарушение от 09.01.2012г., показанията на свидетелите Р. Б. Н., И. С. Д. и К. С. В., протокол за пътно транспортно произшествие №1401618 от 09.12.2011г., докладна записка от 09.12.2011г., два броя декларации от В. Г. М., декларация от К. С. В., справка за собственост на автомобил от Ц. база на КАТ и Заповед №1-з-1687/12.07.2010г. на министъра на вътрешните работи.

При така установеното от фактическа страна и настоящият съд приема, че както актът за установяване на административно нарушение, така и НП са съставени и издадени от компетентни органи. Приложената Заповед №1-з-1687/12.07.2010г. на министъра на вътрешните работи установява компетентността на административнонаказващия орган и актосъставителя.

От обективна и субективна страна жалбоподателката М. е осъществила състава на чл. 183, ал. 2, т. 11 от ЗДвП, описано по-горе, за което административнонаказващият орган правилно е наложил наказанието за осъществения състав в абсолютно определения му в посочената разпоредба размер от 20 лева, поради което обсъждането на въпроса за негова прекомерност е безпредметно.

Съгласно разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП, водачът на пътно превозно

средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен когато при произшествието са причинени само имуществени вреди, ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, без да напуска местопроизшествието, да уведоми съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълнява дадените указания.

По делото е установено неизпълнение на задълженията на водача на лек автомобил марка „Мерцедес“ рег. [рег.номер на МПС] жалбоподателката М. по посочената разпоредба във връзка с напускането на местопроизшествието, въпреки, че е знаела, че има нанесени щети и претенции от страна на водача на другия лек автомобил, видно от показанията на свидетеля В. и отразеното в обсъдената докладна записка.

С оглед на изложеното съд приема, че жалбоподателката е осъществила от обективна и субективна страна и състава на нарушението по чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, не изпълнила задълженията си на участник в пътнотранспортно произшествие, като напуснала местопроизшествието, без да уведоми съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, макар че при произшествието са причинени само имуществени вреди и между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК.

Тъй като в касационната жалба няма други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила като законосъобразно, обосновано и правилно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 и ал.2 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град, V касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 14.01.2013г. по НАХД № 4150/ 2012 г. на Софийски районен съд, НК, 109 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.